

[J. Oskar Andersen.]

der fra Formanden i det kirkelige Udvalg, Departementschefen i Kirkeministeriet, er faldet Udtalelser, der ganske giver mig Ret. Jeg tror ogsaa, man i Realiteten maa sige, at naar der her er Tale om en Lov, der ikke bliver Lov i praktisk Henseende, før den gaar ud til Vedtagelse af en Kirkeforsamling, er dette i Uoverensstemmelse med den Lovgivningspraksis, vi har, og i Uoverensstemmelse med, hvad Grundloven forlanger.

Kirkeministeren (Dahl): De Udtalelser, som det ærede Medlem nu har fremført af Udvalgets Formand, Departementschefen i Kirkeministeriet, er ikke af en saadan Art, at denne erklærede, at Forslaget falder udenfor Grundlovens Rammer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Arnth Jensen: Jeg vil gerne sige i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser, at da han svarede mig, forekom det mig, at der var adskillige Spørgsmaal, den højtærede Minister glemte at svare paa. Det kan jo være, at vi kan faa Svar ved en anden Lejlighed. Det er muligt, at det har været lidt ubehagelige Spørgsmaal for den højtærede Kirkeminister, som han derfor gik udenom. Men jeg skal holde mig til det, som jeg synes er Hovedsagen i den højtærede Kirkeministers Svar, idet han omtalte et muligt Sagsanlæg. Jeg udtalte før, at det nu bliver Menighedernes Sag at afgøre, hvorvidt de vil gaa den Vej eller ej, og jeg takker den højtærede Minister for det Tilsagn, han gav, at hvis der kommer et saadant Sagsanlæg, vil han lade Sammenlægningerne falde, saa længe Sagen staar paa.

Madsen-Mygdal: De Udtalelser, der i Dag er fremsat af de højtærede Ministre, giver mig kun Anledning til nogle ganske faa Bemærkninger.

Jeg skal først overfor den højtærede Finansminister sige, at hvad han havde at bemærke om Formuebeskatningen, var jo ganske de samme agitatoriske Talemaader, som er gaaet Landet over, og som nu altsaa ogsaa gentages her i Salen. Den højtærede Minister taler om at „holde“ Velhavere her i Landet og at „fede“ disse Velhavere.

Jeg ved ikke, hvad den højtærede Mini-

ster mener med dette Udtryk. Vi har Formueejere her i Landet, endnu i hvert Fald, med Formuer af forskellig Størrelse, men jeg ved ikke af, at de bliver fedet, i hvert Fald ikke, at Finanskassen foder dem. Naar Formueejerne staar overfor Statskassen, saa er det ganske aabenbart, at der er en, der tager, og at der er nogle andre, der maa give, men det er ikke Statskassen, der giver, og Formueejerne, der tager.

Nej, der er ikke Tale om at fede Formueejerne, men der er Tale om at klippe dem. Saa bliver Spørgsmaalet, hvor tæt de skal klippes, om de skal klippes til Skindet, eller om de skal klippes ind i Skindet. Men vi kender jo alle disse Talemaader, der fremsættes, og som gaar udenom dette: om man virkelig mener, at Danmark er saa kapitalstærkt et Land, at det er klogt af os at opretholde en haardere Formuebeskatning, end man har i andre Lande.

Det, der er os imellem, er ikke, om vi overhovedet skal have en Særbeskatning af Formuen eller ikke — det er vi, saa vidt jeg har forstaaet, enige om —, men om det kan anses for rigtigt at beskatte Formuen uden Hensyn til Afkastningen, og dette Spørgsmaal har den højtærede Finansminister aldeles ikke indladt sig paa. Medens vi fra Venstres Side har lagt vort Standpunkt rent og klart frem, har vi fra den højtærede Finansministers Side kun hørt disse indtil Trivialitet gentagne demagogiske agitatoriske Fraser vedrørende Formuebeskatningen.

Men naar den højtærede Minister ikke vil sige noget om Regeringens Stilling her, saa maa vi forvente, at det kommer frem ved en senere Lejlighed, nemlig naar selve Lovforslaget kommer til Behandling her i Tinget.

Med Hensyn til hvad der vilde opnaas for Statskassen ved en Ændring af Formuebeskatningen og dette Beløbs Evne til at dække den foreslaaede Forøgelse af de sociale Udgifter, henholder jeg mig ganske til de Opgivelser, jeg har fremført, og jeg hævder, at de er rigtige, i Modsætning til, hvad den højtærede Minister har opstillet.

Til den højtærede Socialminister, der var saa forarget over, at jeg i min første Tale havde brugt den Udtalelse, at Arbejdsnævnet havde nægtet en Undersøgelse, og som mente, han der havde grebet mig i noget ganske forkert, vil jeg sige, at det faktiske Resultat af Flertallets Stilling i Arbejdsnævnet var det, at der ingen Undersøgelse blev. Man rettede saa en Henvendelse til Ministeren, og man stillede nogle Spørgsmaal; men Forholdet er her dette,